

Pfv.IV.20.314/2014/4.szám

A Kúria a Dr. Kovács Zoltán Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Kovács Zoltán) által képviselt felperesnek a dr. Gyulai Iván ügyvéd által képviselt alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt a Miskolci Törvényszék előtt 23.P.20.555/2012. számon megindított és a Debreceni Ítéltábla Pf.I.20.432/2013/5. számú jogerős ítéletével befejezett perében az alperes által 39. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja azzal, hogy az alperes illetékfizetésre kötelezését mellőzi.

Megállapítja, hogy a le nem rótt 18.000 (Tizennyolcezer) forint kereseti és 24.000 (Huszonnégyezer) forint fellebbezési illetéket az állam viseli.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A le nem rótt 70.000 (hetvenezer) felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A jogerős ítélet által megállapított tényállás értelmében .. 2008. május 22. és 2010. október 15. napja között .. alpolgármestere volt. 1996. április 29. és 2008. február 29. között vezető tisztségviselője volt a ..nek, valamint 2006. november 15. és 2008. május 30. között a felperesnél állt munkaviszony alapján alkalmazásban. A ..-szal szemben 2009-ben hét alkalommal, 2010-ben pedig három alkalommal nyújtottak be felszámolás iránti kérelmet, felszámolási eljárás a *Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság* 7.Fpk.05-2010-001040/10. számú végzése alapján végül 2010. december 8. napján indult meg.

2009-ben és 2010-ben hét faktorálási szerződés alapján a .. összesen 48.063.955 forint tőkeösszegű, az alperessel szemben fennálló pénzkövetelését a felperesre engedményezte úgy, hogy a felperes az engedményezett követelés bruttó értékének kamattal és kezelési költséggel csökkentett, a szerződések szerinti hányadát közvetlenül az aláírás után (2009. február 6., 2009. március 5., 2009. május 7., 2009. szeptember 8., 2009. október 1., 2010. január 18.), míg a számláknak a faktorálási költségekkel csökkentett ellenértékét az alperes teljesítéseit követően a .. szövetkezet részére valamennyi esetben átutalta.

A 2010. évi önkormányzati választásokat követően .. új polgármester megbízásából a polgármesteri hivatalban belső ellenőrzést, a .. és tagvállalatai esetében könyvvizsgálói átvilágítást végeztek el. A vizsgálatok alapján az alperes képviseletében eljáró polgármester 2011. március 7-én ismeretlen tettesek ellen hűtlen kezelés, csődbüntett, számviteli rend megsértése gyanújára hivatkozva 74 db feljelentést tett a Legfőbb Ügyészségen. Ezekről a feljelentésekről sajtótájékoztatót tartott a Legfőbb Ügyészség épülete előtt, amely sajtótájékoztatóról számos sajtószerv beszámolt. Ezen a sajtótájékoztatón a perbeli jogvitával összefüggésben tett feljelentés kapcsán előadta, hogy 2008-ban az önkormányzat a gyalogos és közúti hidak rekonstrukciójára egyszerű ajánlatkéréssel eljárást folytatott le, amelynek nyertese a .. lett. A beruházás kapcsán közvetlenül a szövetkezet részére megfizetett összesen felül 2009-ben 45,1 millió forintot, 2010-ben pedig 2,9 millió forintot fizettek meg a felperes részére, mivel a .. szövetkezet az önkormányzat felé fennálló követelésének jelentős részét a felperesre engedményezte. A .. ellen hitelezői 2010. december 8-án közzétett felszámolási eljárás előtt több felszámolási eljárást indítottak, mert a céget fizetéseképtelennek tartották. Közölte, hogy a .. feltűnően nagy összegű munkákat végzett összességében az önkormányzat részére, valamint közölte azt is, hogy .. 2008-2010 között a városnak volt alpolgármestere, 2006 és 2008 között a .. vezető tisztségviselője, 2007-től kezdődően pedig a .. igazgatósági tagja is volt. Azt is közölte, hogy az önkormányzati törvény szerint nem lehet alpolgármester, akinek a személyes közreműködésével működő gazdasági társaság önkormányzati feladatot

lát el, ezért kerülhetett megszüntetésre vezetői tisztségviselői jogviszonya a .. szövetkezetnél. A polgármester az alperes képviselőjében közölte azt is: ettől függetlenül .. személyes közreműködésével működő cég (felperes) jelentős kifizetésekben részesült a .. által engedélyezett követelésekből. Pénzügyi jellegű szolgáltatásokból irreálisnak tekinthető mértékű tartozása állt fenn a ..-nak a felperes felé: „az engedélyezéssel tehát egy kvázi pénzforrásként üzemelt a .., amelyből az alpolgármester érdekeltségébe tartozó cég és így közvetetten az alpolgármester is két év alatt közel 50 millió forintot nyert ki. Mindezzel az önkormányzatnak kimutatható kárt okoztak.” A kár felmerülését azzal indokolta, hogy a pályáztatás formálissá degradálásával és az alpolgármester érdekeltségébe tartozó cégnek történő jelentős értékű munkakiszervezéssel az önkormányzat vállalkozói tevékenysége a legolcsóbb, megfelelő minőséget képviselő vállalkozókkal végeztette el, hanem „házi” vállalkozójával. Előadta: az engedélyezési konstrukciót a .. és a felperes 2009-ben kezdte alkalmazni, amikor a .. ellen már több felszámolási eljárás is indult, azaz a céget több hitelezője is fizetéseképtelennak tartotta. Ilyen fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetben az ekkora mértékű követelés-engedélyezés az ésszerű gazdálkodás követelményeivel ellentétes üzletvezetésnek minősül, figyelemmel a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzetre, már a hitelezők kielégítési alapját vonja el. Elmondta, hogy a feljelentés álláspontja szerint a követelés engedélyezése miatt jelentős bevételről esett el a .., amelynek hitelezői a folyamatban lévő felszámolási eljárásban feltehetően nem számíthatnak igényeik kielégítésére.

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes a sajtótájékoztatón elhangzott közléseivel megsértette a jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát. Előadta, hogy a szöveg a felperest érintő valamennyi állítása a felperesre nézve sérelmes. Közölte: a vizsgált 2009-2010-es időszakban .. nem állt a felperessel jogviszonyban, a faktorálási szerződések alapján valamennyi esetben elszámoltak, az engedélyezés a szokásos szerződési gyakorlatnak megfelelő volt, így a felperes nem jutott jelentős összegű kifizetésekhez, az engedélyezett követelés értéke nem volt irreálisan magas. Az elszámolás alapján megállapíthatóan valószínű az az állítás, hogy a .. pénzforrásként üzemelt volna, amelyből az alpolgármester érdekeltségéhez tartozó cég közel 50 milliót nyert volna ki. A keresetben közölték, hogy az engedélyezési szerződések megkötésekor a .. nem volt fizetéseképtelen helyzetben, ezt a cégiratok nem támasztják alá. Az engedélyezések megfeleltek a jogszabályoknak, azokat szerződésszerűen teljesítették, így az sem állítható, hogy céljuk a hitelezők megkárosítása, a cégből jogellenesen pénz kimentése lett volna. A felperes további jogkövetkezményként az alperest elégtétel adására is kérte kötelezni.

Az alperes a kereset teljes elutasítását kérte azzal, hogy a sérelmezett kijelentések a feljelentés tartalmát, az ahhoz vezető vizsgálatok eredményének összefoglalását tartalmazták és az alperes által ezekből levont véleményt, értékítéletet fejeztek ki. Az egyes kijelentések vagy nem voltak tényállítások, vagy azok valóságának megállapítása a büntetőeljárás feladatát képezi.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította és a felperest perköltség megfizetésére kötelezte, az alperesi képviselő részére munkadíjat állapított meg, illetve a felperest a le nem rótt illeték megfizetésére is kötelezte. Az elsőfokú bíróság ítéletének indokolása értelmében az alperes képviseletében eljáró polgármester sajtótájékoztató keretében az általa megtett feljelentésekre vonatkozóan adott tájékoztatást egy közérdeklődésre számot tartó, aktuális eljárás megindításáról és annak állásáról. Állításai az addig lefolytatott vizsgálattal összefüggésben, az annak nyomán keletkezett feljelentéshez kapcsolódóan születtek, a feljelentés lényegében azonos volt a sajtótájékoztatón elhangzott, a felperes által sérelmezett tartalommal. A sajtótájékoztatón elhangzottak azért minősültek valósághűnek, mert azok a feljelentés tartalmára, annak anyagára épültek. A lefolytatott szakértői bizonyításra utalással az indoklás közölte, hogy a per rendelkezésre álló adatai nem támasztották alá az alperesi tényállások valóságtartalmát, azonban a per eldöntése során a feljelentés adataiból kellett kiindulni és arra kellett figyelemmel lenni, hogy amennyiben valaki jogos vagy jogosnak vélt igénye érvényesítése érdekében a hatósághoz fordul, nem valósít meg jogsértést abban az esetben sem, ha a feljelentésben foglalt állításai utóbb nem bizonyulnak valósnak. Összességében arra a következtetésre jutott, hogy a feljelentésben nem szerepelt a felperesre vonatkozó, indokolatlanul bántó, sértő, lekicsinylő tényállítás, annak eldöntése pedig, hogy a bűncselekmény elkövetésének alapos gyanúja megállapítható lesz-e vagy sem, a nyomozó hatóság feladata, ebben a polgári bíróság nem foglalhat állást. Az elsőfokú bíróság szerint az az állítás, hogy az engedményezések akkor történtek, amikor a .. fizetésképtelen helyzetben volt, nem tekinthető valósnak, azonban a felperes megítélése szempontjából lényegtelen tévedés, amely jogsértés megállapítására nem adhat alapot. Véleménynyilvánításnak értékelte azt a kijelentést, hogy a .. kvázi pénzforrásként üzemelt és az engedményezések célja az volt, hogy a követelések ne a hitelezők és a felszámoló részére kerüljenek kifizetésre, hanem kimentsék a pénzeket a cégből. Az elsőfokú bíróság szerint ez a szabad véleménynyilvánításhoz való jog gyakorlása körébe eső alperesi kijelentés volt. Az elsőfokú bíróság tehát jogalap hiányára hivatkozással utasította el a felperes keresetét.

A felperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a fellebbezést részben találta alaposnak. A másodfokú bíróság az

elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta és megállapította, hogy az alperes a 2011. március 9. napján a Legfőbb Ügyészség előtt tartott sajtótájékoztatón az alperes törvényes képviselője, .. polgármester által tett, a valóságot hamis színben feltüntető azon kijelentésével és tényállításával, hogy „a vizsgált időszakban .. személyes közreműködésével működő cég (..) jelentős kifizetésekben részesült a .. által engedményezett követelésekből. Az engedményezéssel tehát egy kvázi pénzforrásként üzemelt a .., amelyből az alpolgármester érdekeltségébe tartozó cég és így közvetetten az alpolgármester is, két év alatt közel 50 millió forintot nyert ki" megsértette a felperes jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát. Kötelezte az alperest, hogy az ítélet jogsértést megállapító rendelkezését saját költségén, 30 napon belül sajtótájékoztatón hozza nyilvánosságra. A jogerős ítélet mellőzte a felperes perköltségben marasztalását, kötelezte az alperest, hogy fizessen meg a felperes részére 138.750 forint elsőfokú eljárási költséget. A felperes által fizetendő kereseti illeték összegét 36.000 forintról 18.000 forintra leszállította és az alperest kötelezte a további 18.000 forint elsőfokú kereseti illeték megfizetésére. Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyta. Kötelezte a felperest és az alperest, hogy külön felhívásra személyenként 24.000 forint fellebbezési illetéket fizessenek meg az állam részére. A jogerős ítélet továbbá úgy rendelkezett, hogy a peres felek a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik.

A jogerős ítélet az indokolásában kifejtette, hogy az egységes joggyakorlat szerint jóhírnév sérelme a következő feltételek bekövetkezése esetén állapítható meg: valaki

- a) valamilyen személyt érintő közlést tesz
- b) amely tényállítást fejez ki
- c) amennyiben az objektíve valótlan
- d) és ezáltal alkalmas az érintett értékelésének hátrányos befolyásolására.

Az indokolás kifejtette: a bírói gyakorlat mentesíti a sajtószervet a személyiségi jogsértés következményei alól abban az esetben, ha a sajtószerv az Országgyűlés, a helyi önkormányzatok, a közigazgatás országos és helyi szervei, valamint az igazságszolgáltatás szervei hatáskörébe tartozó eljárásokról, az ott megállapított tényekről a valóságnak megfelelően tudósít, tekintettel arra, hogy az eljárás tárgyát illetően a sajtószervet nem terheli a valóság bizonyításának kötelezettsége. A sajtó feladata ilyenkor az általa alkalmazott szerkesztési mód mellett az eljárásról szóló valósághű tudósítás (BH 2002.432 és BH 2004.273 jogeset). A jogerős ítélet abban a körben is utalt a bírói gyakorlatra, hogy a hatóság előtti eljárás kezdeményezése, így per megindítása vagy büntető feljelentés megtétele önmagában nem valósítja meg személyiségi jog sérelmét, feltéve, hogy az abban foglalt tényállítások indokolatlanul nem sértőek, bántóak, illetve durván sértő

kifejezést nem tartalmaznak.

A jogerős ítélet indokolása megállapította: az alperes sem sajtószervnek, sem a sajtó részére tájékoztatást adni köteles hatósági személynek nem minősül, a felperes pedig önmagában nem a feljelentés tartalmával szemben emelt kifogást, hanem a feljelentéshez kapcsolódó sajtótájékoztatónak kapcsán állította jóhírnévhez fűződő személyiségi jogának megsértését, vagyis az alperes képviselőjében nyilatkozó polgármester közléseit a feljelentéstől, mint az igény érvényesítésének jogszerű eszközétől, továbbá a büntetőeljárás nyilvánosságához fűződő közérdektől függetlenül kell megítélni. A jogerős ítélet indokolása ismertette a PK 12. számú állásfoglalás II. pontjának rendelkezéseit, mint a személyiségi jogi igények elbírálásánál is irányadó vizsgálati szempontokat. Ehhez képest is azt elemezte, hogy a kifogásolt kitételek tényállításnak, vagy véleménynyilvánításnak minősülnek.

A jogerős ítélet indokolásának értékelése szerint a polgármester azon kijelentése, hogy a vizsgált időszakban a .. személyes közreműködésével működő felperes jelentős kifizetésekben részesült a .. által engedményezett követelésekből, egyértelműen tényállításnak minősül. Ez a kijelentés azt fejezte ki, hogy a felperes részére azért fizették ki az egyébként ..-t megillető követeléseket, mert a volt alpolgármester a kifizetések időszakában a felperessel személyes közreműködést magában foglaló jogviszonyban állt. A jogerős ítélet megállapítása szerint a valóságban azonban a kifizetésekre érvényes, a volt alpolgármester személyétől független engedményezési szerződések alapján került sor, az engedményezési szerződések megkötése és a kifizetések időszakában .. tényszerűen nem állt a felperessel jogviszonyban. A közlés viszont egészében úgy volt értelmezhető, hogy a felperes éppen .. személyén keresztül jutott jogellenesen az egyébként a ..-t megillető követelésekhez, amely részben való tények hamis színben való feltüntetésnek minősül. Ugyancsak tényállításként értékelhető az a közlés is, hogy az engedményezéssel a .. kvázi pénzforrásként üzemel, amelyből az alpolgármester érdekeltségébe tartozó cég, így közvetlenül az alpolgármester is két év alatt közel 50 millió forintot nyert ki. Ez a közlés ugyanis összességében, a szövegkörnyezetet figyelembe véve azt az állítást fogalmazza meg, hogy a felperes a volt alpolgármester tevékenységével összefüggésben a jogszabályi rendelkezésekkel és az engedményezési szerződésben foglaltakkal szemben jogellenesen jutott kifizetésekhez. Ezzel szemben a lefolytatott bizonyítás alapján megállapíthatónak találta a másodfokú bíróság, hogy a felperes az érvényes engedményezési szerződések rendelkezései mellett az engedményezett követelés kamattal, kezelési költséggel és faktorálási költséggel csökkentett ellenértékét a .. részére ténylegesen megfizette, a kifizetésekre a szerződések feltételei szerint került sor. Ezen tényállítások objektív valótlanosságát és sértő tartalmát a jogerős ítélet

megállapíthatónak találta, ezért változtatta meg részben az elsőfokú bíróság ítéletét a jogsértés részbeni megállapításával és a megállapított jogsértések vonatkozásában az alperes elégtétel adására kötelezésével.

A jogerős ítélet ezt meghaladó részében a keresetet elutasította. Arra a megállapításra jutott, hogy annak kijelentése, hogy az engedményezett követelés értéke irreálisan magas, a közlést tevőnek a követelés nagyságrendjére vonatkozó objektív adatokkal nem ellenőrizhető véleményének minősül, amely kifejezőmódjában nem volt bántó, indokolatlanul túlzó, így személyiségi jogot sem sérthetett. Az a megfogalmazás, amely szerint az engedményezések akkor történtek, amikor a .. fizetéseképtelen helyzetben volt, nem a felperesre, hanem a ..-ra vonatkozik, így személyiségvédelmi eszközökkel eredményesen csak a .. élhetett volna. Az alperes azon megállapításai, hogy az engedményezések célja az volt, hogy ezen követelések ne a hitelezők és a felszámoló részére kerüljenek kifizetésre, hanem pénzkimentésre szolgál jogellenesen, a közlést tevőnek az ügyletek mögöttes céljára vonatkozó véleménye volt. Ezzel az alperes részéről nyilatkozó polgármester a szövegkörnyezetben történő értelmezés mellett nem kategorikus közléseket tett, hanem az ügyletek jellegét, feltételezett célját értékelte és a véleménynyilvánítási alapjog felelős gyakorlásának keretei között maradt.

A jogerős ítélettel szemben az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását, másodlagosan az ítélet hatályon kívül helyezését kérte. Külön előadta a kérelem azt is, hogy a személyes illetékmentességgel rendelkező alperest a jogerős ítélet tévesen kötelezte illeték megfizetésére. A kérelemben a felperes előadta, hogy a jogerős ítélet iratellenesen állapította meg, miszerint az alperes azt állította volna, hogy a .. jogellenesen jutott volna kifizetésekhez. A kérelem szerint a jogerős ítélet mérlegelési tevékenységén túlterjeszkedve saját véleményének adott hangot, amikor az ítéletében el nem hangzott tartalmat keresve állapította meg, hogy az alperesi nyilatkozat jogellenességet állít. A kérelem álláspontja szerint ebben a körben a jogerős ítélet megsértette az indokolási kötelezettségre vonatkozó szabályokat. A kérelem szerint iratellenes annak megállapítása is, hogy .. a kérdéses időszakban nem állt volna a felperessel sem munkaviszonyban, sem megbízási jogviszonyban, hiszen tényszerűen megállapítható, hogy .. 2007. június 1-je és 2011. november 29-e között a felperesi társaság aláírási joggal felruházott igazgatósági tagja volt.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte, annak helyes indokaira való utalással.

A felülvizsgálati kérelem az illetékfizetési kötelezettség tekintetében alapos, ezt meghaladóan alaptalan az alábbiak szerint.

Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 5. § (1) bekezdés b) pontja értelmében az önkormányzat személyes illetékmentességet élvez. Ehhez képest a jogerős ítélet az alperest tévesen kötelezte a kereseti illeték és a fellebbezési illeték részleges megfizetésére. Erre vonatkozóan ezért a Kúria az alperes illeték fizetésére kötelezését mellőzte. Az egyébként az alperes terhére eső illetékrészt a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

A Pp. 275. § (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a rendelkezésre álló iratok alapján dönt. A (2) bekezdés szerint a Kúria a jogerős határozatot csak a felülvizsgálati kérelem és a csatlakozó felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatja felül. A jelen esetben a jogerős ítéletnek a felperes keresetét elutasító rendelkezésével szemben felülvizsgálati kérelem nem született, így a Kúriának csak az alperes felülvizsgálati kérelmével támadott, a felperes javára jogsértést megállapító rendelkezésekkel kellett foglalkoznia.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, e jogok a törvény védelme alatt állnak. A (2) bekezdés szerint a személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyekre is alkalmazni kell, kivéve, ha a védelem - jellegénél fogva - csak a magánszemélyeket illetheti meg. A 78. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés alapján a jóhírnév sérelmét jelenti különösen az, ha valaki másról azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Helytállónan állapította meg a jogerős ítélet azt, hogy az állandó bírói gyakorlat az általános személyiségi jogi perekre nézve is alkalmazza a Legfelsőbb Bíróság által eredetileg a sajtóhelyreigazítási eljárásra nézve kidolgozott, kollégiumi állásfoglalásokban rögzített vizsgálati szempontokat. Ennek megfelelően a PK 12. számú állásfoglalásának II. pontja értelmében a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni. A közlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A jogosult személyének megítélése szempontjából közömbös részletek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot jogsértés megállapítására. Véleménynyilvánítás, értékelés, bírálat, valamint a társadalmi, politikai, tudományos és művészeti

vita önmagában ugyancsak nem lehet jogsértés megállapításának alapja. A PK 14. számú állásfoglalásának kiterjesztő, a bírói gyakorlatban általánossá vált értelmezése szerint a sajtószerv jogosult beszámolni bármely nyilvános eljárás aktuális állásáról a valóságnak megfelelően. A közlésnek összhangban kell állnia az adott eljárás aktuális állásával, nem fejezhet ki előzetes ítéletmondást és tiszteletben kell tartania az ártatlanság vélelmének alkotmányos alapelvét. Azt is helytállóan állapította meg az ítélőtábla, hogy a következetes bírói gyakorlat értelmében a feljelentés megtétele, illetve annak tartalma önmagában nem sért személyiségi jogot, még akkor sem, ha az adott büntetőeljárás nem vezet a feljelentett személy elmarasztalására (BH 2009.214 jogeset, BH 2004.357 jogeset, BH 2002.223 jogeset). A jogsértés kizártságához ugyanakkor az is hozzátartozik, hogy a feljelentés kifejezőmódjában nem lehet indokolatlanul bántó, sértő, megalázó, ugyanakkor burkoltan valótlan tényállítást sem tartalmazhat.

A Kúria álláspontja szerint, ennek megfelelően a feljelentés tartalmára nézve is fennáll az a követelmény, hogy valótlan és sértő tényállítások megtétele alól a feljelentés „műfaja” sem ad teljes körű felmentést. Ha valaki jobb tudomása ellenére vagy akár gondatlanságból, akár feljelentésben is valótlan és sértő tényt állít, a felelősség alól automatikusan nem mentesül. A jelen esetben az elsőfokú bíróság kirendelése nyomán készült szakértői véleményből egyértelműen megállapítható volt, hogy a felperes a ..-tól 50 milliós jövedelemre nem tett szert, hiszen mintegy 48 millió forintos összeg az összes faktorált követelés ellenértéke volt és az is egyértelműen, kétséget kizáróan megállapítható volt, hogy a kamatok, a költségek és a faktorálási díj levonásával a közel 50 millió forintos összeg döntő hányadát a felperes a .. szövetkezet részére kifizette. Ezzel szemben a sajtótájékoztatón a feljelentésre hivatkozással az alperes nevében eljáró polgármester egyértelműen olyan hamis látszatot keltett, hogy a faktorált követelések teljes összegét a .. szövetkezet a felperes segítségével úgymond „kimenekítette” a hitelezők, illetve a felszámoló elől. Az alperes tehát olyan hamis látszatot keltett, hogy a teljes faktorálási összeg a volt alpolgármester és felperesi igazgatósági tag (..) személyére tekintettel a felpereshez került volna, ami valótlan és a gazdasági tevékenység vonatkozásában sértő állítás.

Abban a vonatkozásban a Kúria nem osztotta a jogerős ítélet álláspontját, hogy élesen el kell különíteni a feljelentés tartalmát, az arról való sajtóbeszámolót attól az esettől, amikor valaki, nevezetesen a feljelentő a feljelentés tartalmát ismerteti. A Kúria álláspontja szerint amennyiben az ismertetés megfelel a feljelentés tartalmának, akkor ilyen éles különbség nem tehető. A Kúria álláspontja szerint, a korábbiak értelmében a feljelentés jogsértőnek talált tartalma az ismertető személyétől függetlenül

minősül jogsértőnek.

A megállapított jogsértés vonatkozásában a jogerős ítélet jogkövetkezményként helytállóan kötelezte az alperest a Ptk. 84.§.(1) bek. c) pontja alapján elégtétel adására. Ennek módját illetően a rendelkezés megfelel a bírói gyakorlatnak, amelynek értelmében az elégtétel adásának legalábbis hasonló nyilvánosságot kell biztosítani, mint amilyen nyilvánosság mellett maga a jogsértés történt.

Mindezekre figyelemmel a Kúria az alperes illetékfizetésre kötelezése kapcsán a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta azzal, hogy az alperes illetékmentességére figyelemmel az alperes illetékfizetésre kötelezését mellőzte. A felülvizsgálati kérelem vonatkozásában az alperes alapvetően pervesztesnek minősül, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján perköltséget tartozik fizetni a felperes részére. Ennek mértéke a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet alapján került megállapításra. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 50.§.(1) bek. alapján megállapított mértékű, le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az alperes személyes illetékmentességére figyelemmel a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2014. április 30.

Dr. Baka András s.k. a tanács elnöke, Dr. Pataki Árpád
s.k. előadó bíró, Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.
bíró

A kiadmány hitelélül:

AM

írnok